

med fusionerne. Der blev udstukket fem mål, som skulle være formålet med fusionerne: bedre uddannelse, bedre forskning, bedre samarbejde, fortsat kompetent myndighedsbetjening og større deltagelse i internationale forskningssamarbejder. Det var de fem kriterier, som bestyrelserne har lagt til grund for det danmarkskort, som vi nu ser.

Så kan jeg jo altså ikke tolke det på anden måde, end at hr. Per Clausen mener, at de fem klare mål, som er formuleret her, har bestyrelserne altså overhovedet ikke forholdt sig til, og at de bare er grebet ud af den blå luft. Det undrer mig meget.

Jeg gentager gerne, at der er gode liberale tiltag i forslaget. Jeg synes bestemt, at det er liberalt, at vi højner kvaliteten. Jeg synes bestemt, at det er liberalt, at vi sikrer de studerende en retssikkerhed i forbindelse med merit, og jeg er sådan set meget fornøjet ved, at vi nu sikrer disse klare fremskridt.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu hvor vi er ved det liberale, er der et emne, som både ministeren og lovforslaget – og ordføreren også – gik meget let hen over, nemlig forskningsfrihed. Vi har diskuteret institutionernes frihed meget, og man kan sige, at den i hvert fald bliver sat under pres med det her.

Jeg vil godt spørge ordføreren, hvordan han forestiller sig det skal håndteres, at man nu som institution, f.eks. som universitet, kan komme under yderligere pres, når man direkte skal udføre myndighedsopgaver for staten og for regionen.

Men det aspekt, der er fuldstændig overset, er jo sådan set den individuelle frihed. Kan hr. Torsten Schack Pedersen ikke bekræfte, at med de ekstra formål, universiteterne nu får trukket ned over hovedet med det her forslag, så bliver den enkelte forskers frihed endnu mere indskrænket, og så er risikoen for, at den enkelte forsker ikke får mulighed for at forfølge sin egen personlige forskningsfrihed, bestemt blevet skærpet?

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gjorde jo helt bevidst det med forskningsfriheden klart i starten af min ordførelse. For der står helt ordret i forslaget, at der ikke med dette forslag foretages nogen ændring med hensyn til forskningsfriheden. Det står sådan set flere gan-

ge i forslaget, så derfor deler jeg ikke den bekymring, som jeg ved hr. Morten Homann ynder at fremføre.

Der er ikke nogen ændringer i forhold til forskningsfriheden, det står lysende klart.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Man kunne sådan set også have indskrevet i lovforslaget, at månen var lavet af grøn ost, eller at Den Kinesiske Mur ikke eksisterede, eller andre udslag af fri fantasi. Men hvis man ser på det faktiske indhold af lovforslaget, har det jo nogle klare konsekvenser for forskningsfriheden.

Ikke alene bliver der yderligere beføjelser til, at dekanen kan pålægge den enkelte forsker nogle yderligere opgaver, men det kræver jo heller ikke meget fantasi at se, at når universitetet får pålagt nye opgaver i sin formålsparagraf og der er vidtgående beføjelser til, at man kan pålægge den enkelte forsker arbejdsopgaver i forlængelse af det, jamen så bliver den enkelte forskers frihed indskrænket.

Så kan hr. Torsten Schack Pedersen komme med så mange besværgelser, det skal være, men han bliver jo også nødt til at se på det faktuelle indhold i lovforslaget, som altså betyder, at der bliver mindre frihed til den enkelte forsker.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

I bemærkningerne på side 9 står der:

»Med integrationen af sektorforskningsinstitutioner i universiteter er der ikke tilsigtet nogen ændring af princippet om universitetets forskningsfrihed. Universitetet skal værne om forskningsfriheden og skal sikre, at der altid udøves en uafhængig, selvstændig og perspektivrig forskning.«

Kl. 10.15

Jeg har svært ved at følge hr. Morten Homann, medmindre hr. Morten Homanns opfattelse af forskningsfriheden er, at man som forsker har et fuldstændigt tagselvbord med økonomiske ressourcer og kan forske inden for lige præcis, hvad man selv ønsker, uden hensyntagen til det, som universitetet har valgt som strategiske fokusområder i forhold til den udmelding, man er kommet med. For det er jo den eneste måde, hvorpå hr. Morten Homann kan komme i tvivl.

Det vil sige, at der ikke følger nogen forpligtelser med i et ansættelsesforhold eller noget som helst, og jeg tror ikke helt, det er den måde,